

De moderne tijd

Blijspel in drie bedrijven

door

JAN OORTGIESE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MODRENE TIJD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN OORTGIESE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Huiskamp - een slome duikelaar. Totdat? Juist, 45 Jaar.

Leis - zijn vrouwe. Heeft de broek aan. Totdat? Juist, 38.

Dochter Elijor – Mannequin, 25.

Dochter Kim – Stewardess, 24.

Dochter Sanne – Secretaresse, 21.

Dochter Marloes – Studente, 19.

Johan – Buurman. Vriend van Jan. Eén die precies zegt wat hij denkt, 48.

Wiet - Zijn vrouw, 45.

Lex - Zoon van Wiet, uit haar eerste huwelijk, 25.

Harold - Een bedelaar. Of? 23.

Een mevrouw - Dubbelrol Kim? 25.

Politieagent

DECOR:

Hypermodern interieur Luxe kast, Drie en tweezits bank met veel kussens. Tafel met vier stoelen Breedbeeld T,V. En radio met boksen. Achter: Deur naar de hal en voordeur Links deur keuken Rechts deur naar slaapkamer Achter een raam. Verder alles naar inzicht van de regisseur.

Tussen eerste en het tweede bedrijf zitten twee, en tussen het tweede en derde bedrijf, acht dagen.

Eerste bedrijf

Jan: *(is in de kamer met de fiets aan het poetsen. Kettingkast er af)*
Kijken waar je 't hebt. Waar zit het deze keer? *(spuit olie op de ketting)*

Johan: *(op)* Zo je was dus met de fiets aan 't nakijken. Ik snap niet, dat je dat met zulk mooi weer doet.

Jan: Leis wou fietsen. En als die zich wat voor neemt, moet dat ook met alle geweld gebeuren en wel direct. Maar dat kreng piept als de pest, en daarom wil ik hem even smeren.

Johan: En denk je, dat Leis het op prijs stelt, dat je dat in de kamer doet.

Jan: Je weet zo langzamerhand toch wel, dat ik precies doe wat ik zelf wil.

Johan: Ja, daar ben ik van op de hoogte. En hoe.

Jan: Doe niet zo idioot, ik weet precies wat ik doen, of moet laten.

Johan: Ja ja.

Marloes: *(op. Verbaast)* Hoe kom je er bij, om die fiets hier in de kamer onderhanden te nemen. En moet je eens kijken, er ligt ook al olie op de vloerbedekking.

Jan: Ja, ik weet het. Even met de terpentine er over, en je ziet der niks meer van.

Marloes: Zou ma der ook zo over denken.

Jan: Ma kan de pot op.

Leis: *(op)* Wie kan de pot op? *(perplex)* Wat is dat, jij staat hier in de kamer de fiets te smeren. BEN JE NOU HELEMAAL VAN LOTJE GETIKT. Weg met die rotzooi.

Jan: Ja maar, ik zou toch...

Leis: Weg wezen en laat ik je de eerste paar uur niet meer zien. *(Jan schouder optrekkend af met fiets)*

Marloes: Ik hou je wel gezelschap. *(ook af)*

Leis: Zo opgeruimd staat netjes. *(wrijft zich vergenoegd in de handen)*
Maar wat is dat, olie op de vloerbedekking. *(roept hard)* Jan onmiddellijk hier komen.

Jan: *(achter)* Maar ik mocht toch niet.

Leis: KOMEN NU.

Jan: *(op)* Wat is er nou weer.

Leis: *(wijst naar vlek)* Schoon maken, en als het niet goed wordt, beloof ik je wat.

Jan: *(grinnikt)* Mooi gebeurt er nog eens een keer wat. *(af en direct weer op met terpentine. Op de knieën. Poetsen)*

Marloes: *(op)* Wat heeft Pa daar op de grond te zoeken.

Leis: Vraag hem dat zelf maar.

Johan: Je vader zoekt spijkers op laag water.
Jan: Loop jij naar de pomp, met je lage water.
Leis: (*vergenoegd*) Je vader heeft de vloer een beetje smerig gemaakt.
Marloes: Is dat een reden om over de grond te kruipen. Pa je bent gek.
Laat je toch niet altijd zo door ma op de kop zitten.
Leis: Ja help jij je vader maar weer. Als ik niet op tijd ingrijp. (*Marloes gaat bij pa op zijn rug zitten*)
Pa: (*poetsend*) Wat ben jij alweer thuis.
Marloes: Spijbelen.
Jan: Spijbelen alweer. Verledenweek was je ook al thuis.
Marloes: Nou en. Ik hoef me nergens zorgen om te maken. Ik heb de babbel van ma en het verstand van jouw. Wat kan me gebeuren. En daarom wil ik leven, leven, leven. (*danst over het toneel*)
Johan: Precies haar moeder. Alleen het verstand heeft ze van haar vader.
Leis: Nee nou nog veel mooier. Het verstand van haar vader. Zou hij wel willen. Hij heeft nog minder verstand in zijn hersens dan ik in mijn pink. Welke gek gaat er nou in de kamer een fiets repareren.
Jan: (*zit nu. Staat op*) Ik en daar heb ik mijn reden voor. Het is jou fiets en omdat je zo'n dikke kont hebt, is die fiets.
Leis: Wat zeg je? Ik zal leren met je dikke kont. (*rent het toneel over. Jan rent ook en botst tegen Marloes en Leis en af*)
Johan: Als hier iemand nog goed wijs is, ben ik hartstikke gek. Maar waar kwam ik ook al weer voor. Zie je wel. (*met gebaar*) Ik heb al een klap van een molenwiek gekregen. O ja ik wou de aanhanger even lenen en wou vragen of Jan me even helpen kon. (*Leis op*)
Leis: Zo die is de eerste dagen wel tam. Ik zal hem leren met zijn dikke kont. Maar waar moest Jan mee helpen. Hij heeft er alle tijd voor.
Johan: Ik wou even naar de tuinierrrrrrrrrrrrrrrrrr. Een fontein ophalen voor de tuin.
Leis: Toch niet die wij hebben uitgezocht.
Johan: Ten eerste kopen we hem zelf en ten tweede, zoeken we uit wat we mooi vinden. Als je de hersens weer een beetje bij elkaar hebt geharkt, geef me dan een seintje. Want dan kom ik pas terug. (*af*)
Leis: Zou je hem niet. Zo'n lelijke hufteer. Heb ik net verleden week aan zijn vrouw Wiet verteld, welke fontein wij zo mooi vonden. Woedend. Als ze, o als ze toch.
Marloes: Ma doe nou even normaal. Johan en Wiet zijn altijd je beste vrienden geweest en zullen dat ook altijd blijven. Tenzij...
Leis: Tenzij wat.

Marloes: Tenzij jij die vriendschap niet meer op prijs stelt. Want als het éénmaal over is, duurt het lang voordat het weer goed is, dat weet je net zo goed als ik. Laten we nu even over iets anders praten.

Leis: Ik spring bijna uit mijn vel van kwaadheid, en nu moet ik over iets anders praten.

Marloes: Zitten en wachten tot ik met een kopje thee kom. *(af)*

Leis: Ze kan me wat. Wat denkt die blaag wel.

Marloes: *(op)* Dat blaag denkt dat je weer moet gaan zitten. *(af. Leis protesteert maar gaat zitten. Springt weer op en ijsbeert weer door de kamer. Marloes op met thee)* Ma, doe nou verstandig en ga rustig zitten. Hier is een lekker kopje thee. *(Leis zit)*

Wiet: *(op)* Ja, thee, lekker.

Leis: *(vliegt op)* Zo, willen jullie dat idee van die fontein van ons overnemen.

Marloes: Ma, kalm.

Wiet: Je kent me toch. Geen haar op mijn hoofd denkt er aan, om dezelfde fontein als jullie te nemen. Zo en je hebt Jan eens goed onderhanden genomen.

Leis: Ja, en dat was nodig ook. Hij was de fiets aan het poetsen in de kamer. Is die vlek er nog uit gekomen?

Wiet: Nee, lang niet. *(drinken thee)*

Leis: Laat die lange slungel zich voorlopig maar niet laten zien. Dan krijgt hij nog zo'n portie. Maar hoe weet jij dat allemaal nu weer.

Wiet: Och die kerels zijn net wandelende nieuwsbladen. Ze zeggen dat de vrouwen nieuwsgierig zijn maar vlak die kerels ook niet uit.

Leis: Wiet nog een kopje thee.

Wiet: Lekker. *(tegen Marloes)* Waarom ben je alweer thuis. Veertien dagen geleden was je ook al een paar dagen thuis.

Marloes: Spijbelen. Ik leer nogal gemakkelijk. Ik ben nu nog jong en waarom zou ik het er niet van nemen. Gisteravond met zo'n knul een verschrikkelijk mooie avond gehad.

Leis: Zeg, pas een beetje op je woorden. We hebben ook nog bezoek.

Marloes: O ja, dat is waar ook, je vriendin en buurvrouw is er. Wiet, je hebt dus niets gehoord.

Wiet: Ik heb niks gehoord. En ik kan mijn mond nog houden ook. Horen zien en zwijgen. Je weet wel. Dus je hebt een mooie avond gehad?

Marloes: Avond? Nacht mag je wel zeggen. *(heel vertrouwelijk tegen Wiet)* Weet je wat me achteraf wel speet. Dat ik de pil had ingenomen.

Leis: Kind toch.

Marloes: Als je na zo'n nacht in verwachting zou raken. Ik kan me niets mooiers voorstellen. *(danst met de armen hoog in de lucht, het hele toneel over)*

Leis: Ja zo kan hij wel weer. Aan het werk, want als je toch te lui bent om college te lopen kun je hier wel een hand uitsteken. Je weet dat ik vanmiddag oppas oma ben.

Marloes: Ik ben al weg.

Leis: Het moet je maar overkomen. Vier van die hypermoderne dochters. Daar heb ik soms wel eens slapeloze nachten van.

Wiet: Wees blij dat je ze hebt.

Leis: O, neem me niet kwalijk, het ontschoot me zomaar. *(zenuwachtig)* Ik had liever mijn tong afgebeten.

Wiet: *(tijd nemen voor pauzes en zuchten)* Ja, we hebben er erg onder geleden dat we geen kinderen konden krijgen, maar daar hebben we ons al lang bij neer gelegd. Het ergste was wel de tijd na die I.V.F. behandeling. Toen dat ook mislukte, of mislukken is het goede woord niet. Drie baby's. Ze hebben vier dagen geleefd, en toen... In die drie kleine kistjes, en toen naar het kerkhof. Iedereen wou me tegenhouden, maar ik heb door gezet, en ben mee naar het kerkhof gegaan, daar ben ik nog steeds blij om. *(tranen)* Bert, mijn eerste man heeft er ook verschrikkelijk onder geleden. Uren hebben we in bed gehuild tot er geen tranen meer waren. Maar we zijn er weer bovenop en veel sterker en dichter bij elkaar uit de strijd gekomen. DACHT IK TENMINSTE. Gelukkig hebben we later Lex nog gekregen. Wat waren we gelukkig, tot we er achter kwamen dat Lex verstandelijk niet helemaal goed was. En het was helemaal erg toen Bert er met die andere vrouw van door ging.

Leis: Je hebt aan John, je tweede man toch een weer beste kerel gevonden.

Wiet: Gelukkig wel, want anders had ik overal alleen voor gestaan. Maar waar klets ik over. Jullie weten het net zo goed als wij. *(Jan en Johan op)*

Johan: Komen jullie kijken, we hebben de fontein in de tuin, maar nog niet aangesloten.

Wiet: Ja we komen. O, ik ben toch zo benieuwd. *(alle vier af)*

Sanne: *(op. Roept Ma ook bij deur)* Ma... *(andere deur)* Ma. Dat is eigenaardig. Midden op de dag en niemand thuis. Dat is bijna de eerste keer in mijn leven dat me dat overkomt. En juist nu ik zo'n mooi nieuws heb. *(af. Deurbel. Marloes op uit keuken. Af naar voordeur. Laat Harold binnen)*

Harold: *(Landloper? Op)* Dag juffer. Mag ik u om een gunst vragen.

Marloes: Vragen staat vrij en weigeren erbij. Als je maar niet om geld vraagt, want dat heb ik nog minder dan jij.

Harold: *(gooit 'n twee euro stuk naar haar toe)* Vangen, het is niet mijn laatste, dus geneer je maar niet.

Marloes: Dank je wel. Je helpt me er echt mee uit de brand.

Harold: En ik maar denken, dat zo'n mooie jonge dame altijd barst van het geld. Als ik aan het bedelen ben, zijn het altijd de jongeren waar je het meeste van krijgt.

Marloes: En dit is het eerste geld wat ik van een bedelaar krijg. Anders had ik weer bij mijn ouders aan moeten kloppen. Je hebt me echt uit de brand geholpen. *(lachend)*

Harold: Dan moet jij me nu uit de brand helpen. Ik heb al in weken geen warm eten gehad. Voor die twee euro moet dat toch lukken.

Marloes: Dat lukt als jij naar mijn nieuwtje luistert dat ik tot nu toe nog aan niemand kwijt kon.

Harold: Ik luister terwijl jij kookt. Zullen we naar de keuken gaan. *(beiden af. Jan en Leis op)*

Leis: Ze hebben een prachtige fontein. Als die aangesloten is, moet het helemaal beeldig zijn.

Jan: Dat wordt nog een heel karwei.

Leis: Maar wie is er aan het praten in de keuken. *(kijkt. Marloes en Harold op)*

Marloes: Mag ik jullie even voorstellen Harold. *(verwondert)* Verrek ik weet je naam niet eens.

Harold: Die doet niet zoveel terzake.

Marloes: Zal wel niet, maar ik wil meestal wel weten tegen wie ik praat, o ja, en voor wie ik kook.

Jan: Wat, jij kookt voor hem. Kun je dat niet eerst met ons overleggen.

Marloes: Ten eerste ben ik oud en wijs genoeg, om te weten wat ik moet doen en laten, en ten tweede heeft hij er voor betaald. Twee euro. Kijk maar. *(toont euro's)*

Harold: Dat had je niet gedacht hè. Zo'n langharige drugsverslaafde nietsnut heeft zomaar twee euro over. Niet gedacht hè.

Jan: Nee, dat heb ik niet gedacht, omdat ik dat wereldje van jou niet ken. En ook nooit hoop te leren kennen.

Harold: Zeg die meid die hier rondloopt, is dat jou dochter.

Marloes: Ik ben geen meid, en als je wat te vragen hebt, doe dat dan aan mij. Anders kook ik niet meer voor jou.

Harold: Ga nu maar gauw weer naar het aanrecht, waar dat soort als jullie thuis hoort. En maak er iets lekkers van, anders ga ik vanavond niet met jou naar bed. Saluut. *(met een buiging af)*

Leis: Zo, die is niet op zijn mondje gevallen.

Marloes: *(weet van kwaadheid niet uit haar woorden te komen. Naar de deur. Roept Harold na)* Ddenk maar niet dddat ik ook maar iets voor je kook, rotzak, idioot. *(stotterend)* Jjje, je denkt toch niet dddat ik ook

maar een hand naar je uitsteek. Het leek zo'n aardige jongen. (ze blijft hem nastaren door het raam)

Leis: Je bent toch niet zo gek om verliefd te worden op zo'n leegloper.

Marloes: Ik ben niet verliefd, want ik ken hem hooguit nog maar nog maar tien minuten. Maar waar kwam ik ook al weer voor. O ja ik heb hartstikke goeie cijfers.

Sanne: (op) Ik heb de keuken gedaan. Wat moet er nog meer gebeuren.

Leis: Kom er even gezellig bij zitten. Zo vaak ben je niet thuis.

Sanne: O ja, ik heb ook ander werk. Ik word secretaresse van een arts die werkt voor mensen met rugklachten.

Marloes: Daar zul je wel blij mee zijn. Wat had je de pest aan je oude chef.

Leis: Daar heb je nooit iets van gezegd.

Sanne: We lopen geen van allen met onze moeilijkheden te koop en zeker niet bij onze ouders.

Leis: Soms zou ik willen dat jullie wat minder zelfstandig waren.

Sanne: Daar meen je helemaal niks van. Ik weet zeker dat je allebei hartstikke trots op het viertal bent. Elijor mannequin, Kim stewardess, ik secretaresse en Marloes studente.

Leis: (tegen Marloes) Je hebt dus nog steeds niet besloten wat voor studierichting je uit gaat.

Marloes: Ja, praat er maar overheen. Ben je trots op je viertal, ja of nee.

Leis: Natuurlijk zijn we trots op jullie. Maar hoe vaak we nog aan Hans, de oudste denken. (stiltes en zucht) Onvoorstelbaar. Negen jaar is hij geworden. Hij was zeker zo intelligent als jullie. Negen jaar en dan...

Marloes: Maak jezelf nou niet weer overstuur.

Leis: Dat ben ik ook niet van plan. En zeker niet nu Elijor en Kim tegelijk thuis komen. Dat gebeurt niet zo vaak. Elijor zwerft als mannequin de hele wereld rond en is maar sporadie's thuis en Kim zien we gelukkig wel geregeld. Als stewardess is ze vaker vrij dan Elijor.

Marloes: Als ik nu nog moest kiezen, zou ik net als Kim ook stewardess worden. Zie je nog eens wat van de wereld.

Leis: Het lijkt wel of we mekaar nooit zien. Maar dat valt nog best mee. Maar, je bent precies op tijd.

Sanne: Ik heb ander werk. Ik heb een maand geleden gesolliciteerd en kreeg vandaag bericht dat ik ben aangenomen. Ben ik gelukkig van die geile chef af.

Leis: Liever, iets nettere taal als het kan.

Sanne: Je weet niet wat voor een kerel het was. Hij is getrouwd en heeft drie kinderen. En zijn vrouw is me toch knap. Ik snap niet wat hij van mij moet.

Marloes: Seks natuurlijk. Wat zou hij anders willen.

Sanne: Hij kan me wat met zijn seks.

Marloes: Ik moet nog even een s.m.s. versturen.

Allen: Ja, we gaan al. Je had niet duidelijker kunnen zijn. (*allen af*)

Marloes: S.m.s.'t. Hai, je Laura. Heb vriend Harold. Zwerver Verslaaft.

Leuke knul. Vies maar knap. In bad en dan in bed. Verlang er nu al naar. Zie hem misschien nooit meer. Geeft zomaar twee euro weg.

Moet ik voor koken. Zegt dat ik naar de aanrecht moet. Daar horen vrouwen thuis. Lul, klootzak. Zal hem leren. O ik verlang zo naar hem.

Harold: (*op. Heeft de laatste regels gehoord. Valt op de knieën voor haar neer. Zingend*) O, ik verlang ook zo naar jou.

Marloes: Jij gek, jij idioot, je laat me schrikken. Lelijke varkenskop. Hoe haal je zoiets stoms in je kop.

Harold: Mijn verliefde hart heb je helemaal ontdooid. Ik ben stapel verliefd op jou. Vanaf het eerste moment dat ik je zag. Marloes, kom in mijn armen.

Marloes: Hoe weet je dat ik Marloes heet.

Harold: Heb ik geroken, en ik ruik dat je over drie weken eenentwintig wordt en...

Marloes: Hou op met al die onzin. Ik hoor achter het aanrecht, dat heb je zelf beweerd. Maar als je denkt dat ik voor je kook heb je het wel mis, al ga je dood van de honger.

Harold: Weet je wat ik doe. Ik kook voor jou en wel zo lekker, dat je nooit meer bij me weg wilt.

Marloes: (*smelt al iets*) Zou je dat voor me doen?

Harold: Ik kan koken als de beste. Zelfs zonder geld kan ik iets voor je in elkaar draaien, zodat je smoor op me word. (*staat op. Zingt een romantisch lied. Leis en Jan op*)

Jan: Wat doe jij nu alweer hier.

Harold: Ik ben in een half uur smoorverliefd op je dochter geworden. En, Marloes op mij.

Marloes: Wat een verbeelding. Ik word nog in geen honderd jaar verliefd op jou.

Harold: (*springt op een stoel. Zingend*) We zullen zien, we zullen zien, we zullen zien, we zullen zien. Dat zullen we dan nog wel zien.

(*springt op de grond. Pakt Marloes en zet haar op tafel. Zingend*) Ik ben verliefd, ik ben verlie... hiefd, op jou. (*met zware stem*) Ik ben zo verlie... hiefd op jou. (*zet haar weer op de gond. Met een buiging, benen gekruist*)

Madam, mag ik u verzoeken, met mij de vrije natuur op te zoeken

Marloes: (*allebei gearmd af lopend*) Gekke idioot, stomme varkenskop. Ik krijg je nog wel. (*af*)

Jan: Je zou zo'n meid toch. Laat zich door zo'n sjacheraar in de luren leggen.

Leis: Toch is hij niet de man, voor wie hij zich uitgeeft. Hij doet of hij een aan drugsverslaafde landloper is. Maar ik ben er van overtuigd dat er heel wat anders achter zit. Marloes is nog maar twintig.

Jan: Over drie weken eenentwintig en wat zou dat. Ook met twintig jaar kun en mag je nog wel een stommiteit uithalen.

Leis: Oké, jij ziet nog kans om op je tachtigste nog een stommiteit uit te halen. Twintig dus. Maar ze is nuchter genoeg om te kunnen oordelen.

Jan: Je hebt er nogal vertrouwen in.

Leis: En terecht. Zullen we ook naar de tuinier gaan voor die fontein.

Jan: Kunnen we wel doen. Het uitgraven heb ik klaar. Als hij tijd heeft kan hij hem direct plaatsen. *(beiden af)*

Marloes: *(dromerig op. Haalt mobieltje uit de zak. Toetst in)* Hoi Manon. Heb vriend Harold. Gingen wandelen. Even maar. Moest al weer weg. Te gek. Ken hem half uur. Wil met me naar bed. Ik ook met hem. Heel graag zelfs. Te gek, te gek, te gek. Stuur bericht terug. *(zakt dromerig weg op de bank. Verdiept zich in de Libelle. Na even)* O Harold, was je maar weer hier. Waarom moest je al zo gauw weer weg.

Leis: *(op. Bij Marloes op de leuning van de bank)* Is het zo erg.

Marloes: *(met tranen in de ogen)* Mam, hoe kan dat nou. Ik ken hem nog maar tien minuten, en nu al. *(samen. De armen om elkaar heen. Stil spel. Niet te vlug verder. Ze wiegen heel zachtjes heen en weer)*

u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto